

Amsterdammers in de huid van Limburgers

Lange biertafels raken snel vol met pullen bier, worst, mosterd, en zoute stengels. De tafels staan rond een draaiend podium, maar het echte middelpunt van de grote zaal (in Paviljoen Stadgenoot aan de Sarphatistraat) is uiteraard de tap. De gangmaker van de avond is politiekorpschef Bart (Walter Bart) die breedspakig en in korte broek zijn vrienden, stadsgenoten en het afwachende publiek met carnavalskrakers opzweept voor een goed avondje feesten op zijn Limburgs. We zijn in Venlo, Amsterdam.

Theatergroep Wunderbaum bivakkeerde wekenlang in stacaravans rond de Noord-Limburgse stad waar Wilders werd geboren, om de inwoners te bestuderen. Het resultaat is de gelijknamige voorstelling, die deze zomer in Venlo stond. Plaatselijke amateurspelers figureerden toen, nu zijn het Amsterdammers die hun plek innemen.

Dat is verwarrend. Een voorstelling over Venlo door Amsterdammers die spelen dat ze in Venlo zijn, terwijl ze in Amsterdam zijn. Waar zijn we nu eigenlijk? Een Limburgs volksfeest blijkt vervreemdend voor de randstedeling; de meezinger 'Steh auf, trink aus' wordt terughoudend ontvangen.

Maar gelukkig gaat het in Venlo niet alleen om het feest. De viering is ter gelegenheid van de onthulling van een kunstwerk – een ideële droom van een overambitieuze wethouder kunst en cultuur, overtuigend gespeeld door Marleen Scholten. Het kunstwerk moet de gemeenschap verbinden, maar blijkt 75.000 euro te hebben gekost. Koren op de molen van de lokale ontevreden burgers met opspelende onderbuikgevoelens. Lerares Remmers (Maartje Remmers) noemt het ding een 'rek met ogen', en gooit woedend een glas bier in het gezicht van de wethouder.

Dan is het hek van de dam. Ook korpschef Bart verliest zijn zelfbeheersing en huzarensalade belandt bovenop de vernederde wethouder. Het feest kraakt in zijn voegen.

De hele avond ademt ongemak. Is dit het Nederland van nu? Maar als het echt ondraaglijk wordt, kentert de sfeer. Net op tijd, want tot dat moment blijven de kleine interacties tussen de personages wat vrijblijvend. Wethoudster Scholten staat op en houdt een vurig pleidooi tegen de door onderbuikgevoelens geleide ontevreden burger. "Ik heb mijn oor al die tijd bij uw stinkende adem gelegd en nu word ik wakker en zie: u bent de slaapwandelaar die van onze democratie een nachtmerrie maakt." De populistische burger kennen we nu wel, maar een politica die uit haar slof schiet over háár onvrede over de burger is weer even nieuw. Verfrissend. (LORIANNE VAN GELDER)

Venlo van Wunderbaum

Gezien: 30/10, Paviljoen Stadgenoot.

In het kader van festival Utopia/Dystopia tot 7 november te zien in Frascati. www.theaterfrascati.nl

02-11-09 10:34